

عنوان مقاله:

تحلیل نمایشنامه چهره ارفه اثر الیویه پی، بر مبنای اسطوره شناسی

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی، دوره 17، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

احمد کامیابی مسک - دانشیار دانشکده هنرهای نمایشی و موسیقی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بسیاری از نویسندگان اروپایی در سده های اخیر به بازنویسی اسطوره ها پرداخته اند. مبانی نظری اسطوره شناسی در انسان شناسی، دیرینه شناسی، ادبیات و هنر در سد؟ بیستم، از اهمیت بیشتری برخوردار شد بویژه، بازخوانی اسطوره در نظریات مختلف، آغازی دوباره یافت. در این مقاله، نظریه های متفاوت در باب اسطوره معرفی شده، از جمله نظرات یونگ که به عنوان مبانی نظری تحلیل ما از نمایشنامه؟ چهره؟ ارفه نوشت؟ الیویه پی، نمایشنامه نویس معاصر فرانسوی، بکار گرفته شده است. یونگ، اسطوره را بازتولید کهن الگوهای جهانشمول بشری نامیده و ناقدان ادبی را به کشف و کاربرد این کهن الگوها در آثار ادبی رهنمون شده است. عده ای از نمایشنامه نویسان فرانسوی، آثاری بر این مبنای بوجود آوردند؛ الیویه پی، یکی از آنهاست که به پیروی از این جنبش ادبی اسطوره ای که با ادبیات نمایشی پیوندی دیرینه دارد، در آثارش از اسطوره استفاده کرده است. او با انتخاب ارفه، اسطوره ای که در طول تاریخ بارها الهام بخش هنرمندان گردیده، نمایشنامه ای تحت عنوان چهره؟ ارفه، آفرید. پی، افزون بر اسطوره به دین و مذهب گرایش دارد که بخوبی در آثار نمایشی او نمایان است. در این مقاله ما ابتدا به تعریف اسطوره و خاستگاه آن، سپس از طریق تحلیل چهره؟ ارفه، کاربرد آن را در این نمایشنامه مورد بررسی قرار داده ایم.

کلمات کلیدی:

ارفه، اسطوره، الیویه پی، کهن الگو، مذهب، یونگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775017>

